

Alle Husmødre køber
kun den fær-
ske Margarine som er den
bedste der faas
A/S THORSHAVNS MÆLKEFOR-
SYNING OG MARGARINEFABRIK

Javnaðarmenn

eiga at styðja felagsskapin við at melda
seg inn í javnaðarmannafelaginu.

Teir, ið ynskja at gerast limir í

Suðurstreymoyar Javnaðarfelag

biðjast venda sær til kassameistarar

J. P. Henriksen, Tórshavn.

GOTT OG BÍLIGT
KOL OG KOKS
FÆR EIN HJÁ
Cl. Clementsen,
TELEFON 319.

Fiskimenn, arbeiðarar

haldið og lesið

„Føroya Social-Demokrat“,

ið er

tykkara blað!

Minnist til at best, hvørt á sin hátt,
eru buksupressararnir og rakibløðini hjá
N. A. Eidesgaard.

Higar til hava eldslokkjarar verið ov dýrir, at fólk ikki hava
havt evnir til at eiga teir. Men nú selur N. A. Eidesgaard eld-
slokkjarar fyri bara 5 krónur, so at flest øll, sum vilja verja seg
móti eldibrandi, kunna nú forsyða seg.

Búrhundar.

Teir torgeðust ikki, sýslumaðurin og Andrass á

Lag. Andrass var ein rættur búrhundur, tað var einki
at trætast um, ja hann var sum gentan í seguni,
»allir veittrir bóðu honum ilt og eingin gott«. Hann
stjól torv, og hann stjól reka, í heila tikið mundi
tað vera í árs staðis, hann ikki legði fingrarar eftir
seg. Og hann stjól seyð! Tað segdu í hvørt fall
seyðmennirnir í grannahøgnum, men teir vildu
ikkj klaga hann, tí teimum tóktu synd í konuni og
børnunum, og so høvdu teir heldur einki at brigslest
um, og tað var so deydligt.

Sýslumaðurin var heldur, eingin Guðseingil.
Hann drækk sum eitt beist og var illturur við brenni-
vini, og hann var hatisfullur, tann menn hann fekk
ilt inni við, helmaði hann ikki við fyrr enn knokk-
roytt var. Men hann stjól ikki, sjálvandi, annars
skuldi Várhara vita munin millum báðar.

Tað, at sýslumaðurin ikki kundi torða Andrass,
var ikki so mikið illgerðimar sum tað, at hann visti,

KNUD PETERSEN

Allt skósmíð gerst skjótt
og væl ár hondum greitt.

Máltr. 315.

Málaraförretning.

Papp, tapet, møpulpolitur, alt
málarafakinum viðvikjandi Best,
billigast. — Ordrar frá bygðum
ekspederast umgangandi.

M. P. Jacobsen, Tórshavn.
Telef. 323.

Máling

Tapet

Linoleum

TH. 81. Poul Arne Poulsen.

KUL-KOKS-BRENDE
VALDEMAR
LUTZEN
TELEFONER: 16-68-176

Eisini tygum

vilja gerast vissur í,
at tað loysir seg at
lýsa, bert tygum
royna eina lýsing í

„Føroya
Social-Demokrat“.

Ringið til prentsmiðjuna
máltr. 143.

Keypið frá teimum,

sum lýsa í

„Føroya Social-Demokrat“

Lad Deres Dyner og Fjær rense hos os.

Vi renser: Overdyner for 4 Kr.
Underdyner for 3 Kr.
Hovedpuder for 1 Kr.

Fjær renses for 1 Kr. pr. indleveret kilogram. Mindsletakst 3 Kr.

A/S Thorshavns Dampvaskeri.

Jeg har gode

SKRIVEMASKINER

til Salg!

Gode Maskiner for Kr. 125,00 og indtil Kr.
600,00, Kr. 650,00 og Kr. 750,00. —
Den som vil købe en god Maskine bedes
henvende sig til

HJ. HJALTALIN TØRSHAVN

☆☆☆☆☆☆☆☆ A/S ☆☆☆☆☆☆☆☆
**Bryggeriet
Stjernen**
☆☆☆☆☆☆☆☆
☆ **Bryggeri, Malteri og
Mineralvandsfabrik** ☆
○○○○○○○○

Hetta um alt Danmark gitna virki eiga
arbeiðararnir í Danmark.

☆

Allir arbeidsmenn eiga at styðja hvønn annan.
Hetta er ein lóg, sum hvør upplýstur og ment-
aður arbeidari ikki á nakran hátt vil bróta.

☆

Tú, upplýsti føroyski arbeidismaður og slitmaður,
eigur tí hvørja ferð tú skalt hava eina øl, at
krevja at fáa arbeidara ølina:
„Stjernen“.

☆☆☆

☆☆☆☆

☆☆☆☆

Útgevarar: Javnaðarmannafelag.
Blaðstjórnar: P. M. Dam, Tórshavn, ábyrgðarmannur.
P. K. Mouritsen, Tórshavn.
Prentsmiðja B. Z. Jensens, Tórshavn.

at Andrass ofta gjerdi mængt og hvat fyrri at arga.
Andrassar illvilji til sýslumannin hevði ligið í
honum, so leingi hann kundi minnst næstan. Hann
var sum smádrongur komin inn hjá sýslumanninum
saman við øðrum óvitum. Allir fingur bita uttan
hann: »Tú fær ongan bita, stakkalur, tí tú er so
ljótur,« hevði hin gamli sagt, og tá græt Andrass,
men antin tað var um útsjóndina ella um bitan tað
kundi hann ikki reidiliga minnst longur. Hann
var so ljótur, sum mannsbarn kann verða.

Andrass og sýslumaðurin vóru báðir stórir
óðalsmenn. Sýslumaðurin var ófara pjekin, rættur
dugnemaður. Andrass var ódugnakroppur við lit.

Andrass og konan søtu illa um sátt. Sýslu-
maðurin var ógiftur, hann bóði hjá systur síni, ið
var gift við Tóra-Sámal. Tóra-Sámal var ríkiskroppur
og grannamaður í hoga við Andrass. Hjó honum
bar littið til í haganum, og sjálvandi fekk Andrass
skyldina fyrri tað. Hann kundi ikki gleyma »Heimaru-
monnum«, at teir valdu Andrass til seyðamann, og
nú var tað við at taka honum svevni, hvussu hann
skuldi fáa knokkað Andrass, so at hann ikki kom
at seta sín fót aftur um eingjergarðin. Sýslumaðurin
hevði somu hugan sum svágun; tað hevði hann
altíð. Væl dámdi honum kjót at eta men serliga at
snakka um, so at honum dámdi væl, um skurð-
urin kundi veksið nakað í haganum hjá sváginum.

Men úr haganum fingur teir hann ikki, og teir
vistu væl hvi. Um teir bóru hetta upp á mál við
eigararnar, so játtaðu teir bara eftir, hildu, at meira

enn hetta árið mundi hann ikki fara at ganga; men
ár gingu, og ár komu, og Andrass gekk enn sum
áður. Seyð fingur teir frá honum, síðan lá sektin á.

Andrass helt tarv. Tað var hansara skylda eftir
grannastevnuviðtøkuni; men tað var honum hart
imóti, tí hann hevði ikki dugnaskap at røkja tey
skapilsini, hann sjálvur átti, hann sat svartur tað
mesta av árinum, og tá var tað nógv fyrri at nýðast
at halda tarv átratt, somikið meira sum hansara
kýr ógviliga sjáldan kvíðmaðust. Sjálvandi av ber-
um raki.

Andrassar fjós var eitt tiltak. Tað lak í eyri og
seyri, og hartil var tað lægt og lækkaði ár eftir ár,
tí at sópa gjerdi hann littið av. Harav vaks gólvíð
upp og endin varð, at tarvurin, ið var tað menskasta,
spærði takið upp íggjnum, so at hann fekk ein
sperrulut niður á lendarnar; tá bant hann frið, men
nú fekkst hann ikki et reisa seg, um einhver kúgv
hevði erindi til hansara.

Hetta frætti Tóra-Sámal og skjótt var, at Andrass
fekk boð at mæla á kantórinum. Hann brunn av bý,
sum hann stóð, og kom aftur á náttartið. Morgunin
eftir stóð ein snottuligur tarvur, svarur eins og hin,
á básinum, og ferskt kjöt var til dekurða. Onkur
hevði sæð so mikið, at Andrass mátti lata ein kjót-
bita og ein vambabita í tegnlon.

Andrass mæti á kantórinum, men hann vildi
einki viðganga. Tóra-Sámal bæði bannaði og hóttaði,
men tá Andrass spurdi, hvør av teimum ið var
sýslumaður, varð hann útkoyrdur, og avgjort varð,